

Jak vlít štěstí do žil

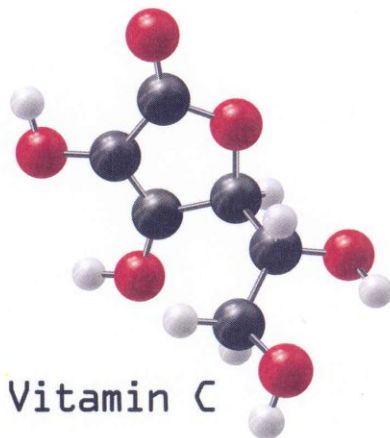
Nabízí se otázka, kolik smutných lidí by mohlo být šťastnějších díky doplnění chybějícího askorbátu.

Opatrné zaklepaní na dveře ordinace a dovnitř nahlédne usměvavá skoropadesátnice: „Musím vám to říct, dneska ráno jsem šla venčit psa do parku a já jsem si zpívala!“ Na můj tázavý pohled rychle dodá: „Já myslím, že je to tím céčkem.“ Tahle paní je sedm let po operaci maligního nádoru, během chemoterapie přišly deprese, úzkosti, pro které byla několik let v péči psychiatra. Vždy je vážná, dodnes zaskočená tou nespravedlností života.

Byla to ona, která se jako první zeptala, jestli by mělo smysl, tolik let po operaci, zkusit užívat vysoké dávky vitamínu C. Dočetla se v deníku Metro, že je to dobrá věc pro onkologické pacienty, a jestli by to mohla dostávat u nás.

Co všechno umí kyselina askorbová

Spojila jsem se s kamarádem, kolegou v zahraničí, který podává vitamin C v infuzích již několik let. Jeho zkušenosti mne zaujaly. Následně jsem absolvovala seminář a další školení v rámci vzdělávání Lékařskou komorou. S radostí jsem přijímala informace, že v každé fázi onemocnění rakovinou lze aplikovat prostředek, který prokazatelně nemá žádné další negativní účinky. Opravdu účinných léků, které nepoškozují ostatní zdravé buňky, je v onkologii málo.

Linus Pauling,

nositel dvou Nobelových cen, otevřel zcela nové cesty v chemii i genetice. Byl to on, kdo zjistil, že DNA musí být šroubovice.

Jeho model sestával z trojitě šroubovice. Crick a Watson, kteří v té době rovněž hledali prostorové řešení DNA, měli možnost Paulingův model vidět. Pak jej srovnali s výjimečnými fotografiemi Rosalind Franklinové a udělali slavný závěr, že DNA jsou dva vzájemně ovinuté řetězce spojené vodíkovými můstky. To byl rok 1952. Ale bez Paulinga bychom na rozluštění genetického kódu čekali nepochybně déle. Pauling zavedl pojem ortomolekulární medicína:

velmi jednoduše řečeno propagoval, že správná molekula má být na správném místě, věnoval se výzkumu vitamínů a dalších látek, které potřebujeme k životu. Z tohoto pohledu musíme chápat i podání inzulinu diabetikovi jako ortomolekulární léčbu. Nejde o laickou aplikaci různých potravinových doplňků.

V sedmdesátých letech minulého století se Pauling také cíleně podílel na studii s podáváním vitamínu C nitrožilně, kde se jasně ukázalo, že onkologičtí pacienti žili déle a psychicky se cítili lépe. Podávání perorální nikdy tyto účinky nepotvrdilo. – ale dnes již jsou jasně poznatky, proč to není možné.

Obecně o kyselině askorbové víme již mnoho: každý slyšel o kurdějích, nemoci, kterou trpěli námořníci při nedostatku zeleniny a ovoce. Z nadbytku vitamínu C nikdo ne onemocněl. Poprvé byl vitamin C izolován v roce 1928. Kyselina askorbová je nejdůležitější antioxidant, podporuje příjem železa, stabilizuje vazivo, především kolagen, ovlivňuje tvorbu různých hormonů, karnitinu, zvyšuje rezistenci proti infekcím, snižuje hrozbu kardiovaskulárních onemocnění, má své významné místo v průběhu chronických zánětů i rakoviny.

Člověk si „céčko“ sám nevyrobí

Všichni savci jsou schopni vyrábět si vitamin C z glukózy podle toho, kolik jejich organismus potřebuje. Tedy všichni až na člověka, ostatní primáty a morčata. To, že zvířata jsou většinou schopná vyrobit si dostatek vitamínu C podle individuální potřeby a my ne, se vysvětluje jakýmsi evolučním pochodem, skokem, při kterém došlo ke ztrátě určitého enzymu. Opice žily v tropech, kde rostlo dostatek plodů, množství vitamínu C, které se vstřebalo z trávicího traktu, pravděpodobně pokrylo jeho spotřebu. Jenže my dnes nejsme veselá nestresovaná opička v teplém prostředí obklopená zrajícím ovocem a chráněná velkou rodinou.

Moderní člověk, žijící posledních cca 5000 let, má značně jiný jídelníček než jeho předkové a přijme údajně sotva 80 miligramů vitamínu C denně, potřebuje ale nejméně 500 miligramů.

Prekvapivé závěry ukázala měření hodnot vitamínu C v plazmě zdravých i nemocných lidí. Většina dospělých má dlouhodobě daleko nižší hladinu, než je doporučená norma, pacient s rakovinou (obzvláště v době onkologické léčby) je na tom tak, jako kdyby měl kurděje. Ovšem vstřebávání ze střeva je omezené a nahradit v organismu deficit, který vznikal mnoho let, vyžaduje jako jediné možné řešení podání vitamínu C přímo do žíly, ovšem ne v miligramových dávkách,

ale v gramech. Vždyť běžný savec by si při váze srovnatelné s váhou člověka (60 až 70 kg) vyráběl denně až 20 gramů kyseliny askorbové!

Protirakovinný účinek podání vysokých dávek askorbátu se vysvětluje několika mechanismy a nové klinické studie s podáváním vitamínu C nitrožilně u onkologických pacientů dnes potvrzují zkušenosti slavného chemika Linuse Paulinga, který byl jeho velkým propagátorem.

Vitaminem C proti depresi

Nitrožilní aplikace vitamínu C není vyhrazena pouze onkologicky nemocným. Naopak, jeho včasné podání může přispět k řešení různých poruch imunity, dlouhodobých zánětů, stavů vyčerpání.

Fascinující je psychické rozjasnění pacientů již po několika málo infuzích. Pravděpodobně dochází ke zvýšené tvorbě neurotransmiterů pro dobrou náladu. To také vysvětluje, proč u kurdějí jsou prvními projevy nemoci vlastně depresivní stavy. Teprve daleko později se objevuje krvácení z dásní a další symptomy.

Nabízí se otázka, kolik smutných lidí by mohlo být šťastnějších díky doplnění chybějícího askorbátu, kolik z nich by mohlo přestat užívat antidepressivní preparáty, které mají zákonitě i negativní účinky. Je smutné, že pojišťovny tuto léčbu nehradí. Právě nemocní s rakovinou si takový přírodní lék zaslouží.

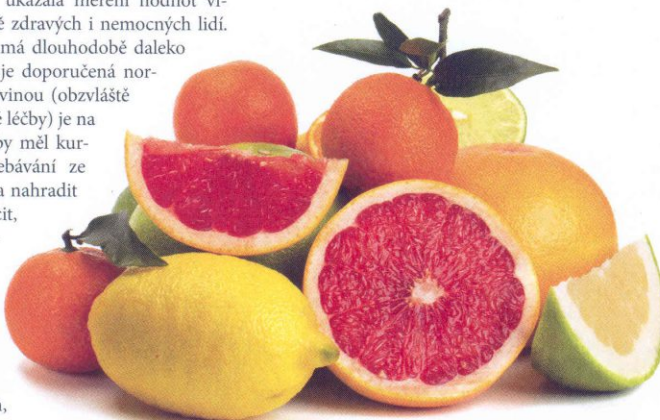
Text: Stanislava Bannasová

Foto: Thinkstock a archiv autorky

MUDr. Stanislava Bannasová-Svojsíková

(1952) je vnučkou zakladatele skautingu A. B. Svojsíka. Vystudovala všeobecné lékařství na UK v Praze a dějiny umění a archeologie v německém Münsteru. Je spoluzakladatelkou nestátního zdravotnického zařízení Paracelsium Praha, kde je již patnáct let vedoucí lékařkou. S jejími články se setkáváme v našem časopise pravidelně.
www.paracelsium.cz

Na pokrytí denní spotřeby 500 mg vitamínu C by člověk musel sníst buď sedm kilogramů banánů nebo sedm kilogramů jablek nebo alespoň jedno kilo pomerančů či cca 1 kg mrkve nebo 3 kg brambor nebo 3 kg rajských jablíček.